

DE NOORD-BRABANDER

Staats- en Letterkundig Dagblad.

ABONNEMENTS - PRIJS

Voor de Stad. . . f 12.

Franco per post. . . 14.

MEER VERUM QUID VETAT?

Horatius.

ADVERTENTIE

15 cents de regel

behalve 35 cents zegel.

(Verschijnt driemaal ter week: Dingsdag, Donderdag en Zaterdag.)

Korte Aanmerkingen.

Wij verneemen niet geloogen, dat de regering aan de Staten-Generaal weldra een nader ontwerp van conversie zal voordragen. Wij hebben de overtuiging, dat zonder verminderde standaard van renten geene bezuiniging voldoende zal zijn, om de uitgaven door de thans gehevene middelen te dekken. Eene nieuwe belasting zou dus noodzakelijk zijn geworden. Hoe die te vinden? Eene belasting op de coupons? Maar zij, althans de meerderheid hunner, welke de conversie wet verwierpen, zouden dusdanige belasting een vermoed bankroet noemen. Eene belasting op de inkomsten, is gemakkelijker aan te bevelen, dan uit te voeren, en in alle geval is dezelve onzedelijk. En wat eene uitbreiding der rechten op de successie betreft, men heeft kortelings proefondervindelijk gezien, hoeveel tegenstand dusdanig heffing ontmoeten zou. Men moet er derhalve wel toekomen, om eene rentevermindering door conversie te bewerkstelligen, wil men de toekomst van Nederland niet op het spel zetten. Dit middel gepaard met de krachtadige bezuinigingen, welke de regering verklaard heeft in de begroting voor 1844 en 1845 te willen aanwenden, is alleen in staat om de uitgaven in verhouding der ontvangsten te brengen, en een zeker vooruitzicht tot redding te openen, waar anders de toekomst donker moet worden te gencet gezien.

De *Arnhemsche Courant* heeft diegenen onder de leden der Staten-Generaal, welke men gewoon is als bestrijders der Regering te ontmoeten, doch die nu, in de debatten der conversie-wet zich hebben onderscheiden, om dat ontwerp te verdedigen, met den naam van ministeriële bestempeld; dat is met andere woorden, willen schandvlekken, als of zij hunne onafhankelijkheid hadden alwaarvel gezegd. Men zal dan in het vervolg niet meer met de *Arnhemsche Courant* in gevoelen mogen verschillen zonder aansprijven den blaam van ministerieel, van verzaak aan onafhankelijkheid in te loopen. Wij vinden de aanmatiging van de *Arnhemsche Courant* om hare eigene opinie te willen stellen als barometer, waaraan het karakter van verdienstelijk mannen zal worden afgemeten, een weinig belangchielijk.

De *Tijdgenoot* die een goed artikel schreef over de verwerping van de conversiewet, regeling van 's rijks openbare schuld, veroordeelt zich onder hare korte aanmerkingen ten opzichte van Noord-Brabant en Limburg eene uitdrukking, welke wij honend noemen. Hij begint te vragen, of men in het zuiden meer ministerieel is dan in het noorden. Wij kunnen hem daarop gerust antwoorden, dat Noord-Brabant niet gewoon is aan de zijde der regering te staan, maar onafhankelijkheid genoege bezit, om ten spijt van het noorden hare opinien te verdedigen, ook zelfs dan wanneer die de regering ten gunste zijn, zoo als in het onderhavige geval. -- Verder durft de *Tijdgenoot* ook lachend met beslissen, of men in Noord-Brabant en Limburg de toekomst van het vaderland niet minder stelt, dan het behoud van vertier gevende garnizoenen, en het nadeel van nieuwe belastingen. -- Welke grond heeft de *Tijdgenoot* om zulke hatelijke veronderstelling te doen? Waar moet het heen, wanneer een blad zich gerust veroorloven kan wantrouwen tusschen de provincien te zaaijen? Wat zou de *Tijdgenoot* zeggen, wanneer wij ons vermeeten te zeggen, dat sommige provincien er belang in schijnen te stellen, dat het land bankroet ga; dat er andere provincien weinig aan gelegen is, wat er geworden van Nederland, zoo lang de coupons maar betaald worden enz. Dit zijn voorzeker hatelijke veronderstellingen, en wij zijn volstrekt niet geregtigd die te maken; maar wij vragen het, heeft de *Tijdgenoot* meer recht dusdanigen van Noord-Brabant te schrijven?

DE STAATSRaad, GOVERNEUR DER PROVINCIE NOORD-BRABAND.

Gezien de missive van den Heer Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat in deze Provincie, van den 29 dezer No. 1080.

Maakt, dien tengevolge, bij deze bekend, dat door het zinken van een vaartuig met kalk in de sluis van sluis No. 9, op de Zuid-Willamsvaart, het doen ophalen van hetzelfde, en het doen herstellen van de daardoor veroorzaakte schade aan het stortbed, de passage door die sluis, tot op den 9 Junij aanstaande, zal moeten gehouden worden gestremd te zullen zijn.

Hertogenbosch den 30 Mei 1843.

De Staatsraad, Gouverneur voornoemd, A. J. Berret.

ENGLAND

Londen den 3 Junij. De Doopplechtigheid der jonggeboren Prinses heeft gisteren in de koninklijke kapel, op het paleis van Buckingham plaats gehad. Als doopgetuigen stonden de Hertog van Cambridge, de Hertogin van Kent, prinses Sophia Matilda en de Erfgroothertog van Mecklenburg-Strelitz, door welke beide laatsten de namen Alice Maud Mary aan de Vorstelijke Dooplinge zijn gegeven. De doop is in tegenwoordigheid der Koningin en van prins Albert, benevens van de geheele hofhouding door den Aartsbischop van Canterbury, met uit den Jordaan aangebragt water, verrigt. Na den afloop der plegtigheid is een prachtig collation in de schilderyen-galerij gegeven. Heden namiddag vertrekt het Hof naar Claremont.

-- Naardien, bij den tegenwoordigen toestand van Ierland, vooreerst aan geen bezoek der Koningin aldaar te denken valt, zal H. M. vermoedelijk, in den loop van dezen zomer, de voornaamste steden langs de kust, onderanderen Portsmouth, bezoeken.

-- Prins Albert is door H. M. tot grootmeester der militaire orde van Bath benoemd, in de plaats van den overledenen Hertog van Sussex.

-- Z. M. de Koning van Hannover is gisteren namiddag alhier gearriveerd, en heeft het voor hem afgezonderd gedeelte van het paleis van St. James betrokken. Kort na zijne aankomst hebben prins Albert, de Hertog van Cambridge en prins George van Cambridge hunne opwachting bij hem gemaakt, waarna Z. M. bezoeken bij de Koningin-Weduwe en prinses Sophia heeft afgelegd. Men wil dat Hoogstdezelve zijnen twee en zeventigsten verjaardag, op maandag den 5 dezer, te Kew zal gaan doorbrengen, waar hij gedurende vele jaren gewoond heeft en algemeen hemind is.

-- Het Lagerhuis heeft de beraadslagingen over de wet op het bezit van wapenen in Ierland Woensdag voortgezet en ten einde gebragt. Terwijl de verdedigers van het ontwerp volhielden dat het onvermijdelijk was voor het behoud der openbare veiligheid, en dat men, zoo lang volksberoorders het Land in beweging hielden, ook de strengste maatregelen tot bewaaring van den vrede nemen moest, beweerden anderen dat Ierland niet door zoodanige middelen, maar alleen door wijzigingen in de betrekking tusschen landheeren en pachters, door het verschaffen van arbeid aan openbare werken, en door toegankelijkheid in andere opzichten, bevredeigd zou kunnen worden. Het strekte, zaid onderanderen de heer J. O'Brien, de regering en het Parlement tot billijk verwijdering van Ierland na eene vereeniging ten opzichte der wetgeving van twee en veertig jaren, nog altijd niet als een wingewest dan als een integrerend gedeelte des Rijks werd behandeld. De ondervinding had geteerd hoe onvoldoende dwangmiddelen waren en het ware dat beter die te sparen, en de vrede der bevolking te winnen. Het geslacht der Roomsch-Katholieke priesters werd tegelegenheid, door den Heer O'Connor

dat de aanslag der fabrikanen van zijn uitgedisteleerd in het patentregt zal worden geregeld op den volgenden voet.

Zoo de hoeveelheid van het gedisteleerd van 100 per cent, of tot de waarde daarvan herleid, door hen jaarlijks gebruikt, bedraagt 1200 vaten of meer, eerste klasse; 930 tot beneden 1200, tweede; 720 tot 900, derde; 558 tot 720, vierde; 432 tot 558, vijfde; 315 tot 432, zesde; 225 tot 315, zevende; 171 tot 225, achtste; 120 tot 171, negende; 90 tot 120, tiende; 67 tot 90, elfde; 45 tot 67, twaalfde; 23 tot 45, dertiende, en beneden de 23 vaten, veertiende klasse.

Mengelwerk.

Bij de deliberation over de conversie-wet, heeft de heer Mutsaers zijne uitgebrachte stem gemotiveerd, door eenige algemeene beschouwingen, welke wij deelen. De geachte spreker geeft een juist gedacht van den toestand des vaderlands, en van het oogpunt waazuit men de voorgedragen wet beschouwen moet. Dit is de reden, waarom wij die geheel overnemen.

Na eene beraadslaging welke thans reeds meer dan 18 uren tijds heeft weggenomen, zal er wel niets nieuws meer zijn in het midden te brengen. Ik had dan ook aanvankelijk het vooruemen opgevat om geene plaats in de rij der sprekers in te nemen. Doch van dit voornemen bragt mij terug eensdeels de aanmerking, dat ik in een oogenblik zoo gewichtig als het tegenwoordige, aan mijne lastgevers en aan de geheele natie rekening schuldig was der beweeggronden, welke mijne stem leiden zullen, en anderdeels de consideratie, dat naast zoo vele sprekende bestrijders, eene zwijgende ondersteuning welligt aan onjuiste beweegredenen konde worden toegeschreven.

Ik zal evenwel, Edel Mogende Heeren, kort zijn in de ontwikkeling der algemeene gronden, waarop de door mij ten deze uit te brengen stem zal gebouwd zijn.

Ik betreur met U allen den haghelijken toestand, die millioenen waarin mijn vaderland geplaatst is, en ofschoon ik geen aandeel had in hetgeen dien toestand deed geboren worden, zal ik mij, omdat ik niet onedelmoedig zijn wil, van alle beschuldiging onthouden.

Ik neem dien toestand aan als een *fait accompli*, dat door geene beschuldiging, door geene incriminatie of reccriminatie is weg te nemen.

En wanneer ik mij dan tegenover dat rampzalige *fait accompli* afvraag, wat aan de Regering, wat aan ons als vertegenwoordigers van het Nederlandsche volk te doen staat, dan is mijn antwoord niet twijfelachtig. Men moet, in verband met de omstandigheden waarin men zich geplaatst vindt, dat redmiddel bij de hand nemen, hetwelk zich aanbiedt op een oogenblik dat redding noodig en dringend noodig is, op een oogenblik dat geen uitstel gedoogt, op een oogenblik dat alle beraad noodlottig doet zijn, en slechts deze uitkomst overlaat: *deliberante senatu perit respublica.*"

Men heeft in den loop dezer gewichtige en langdurige beraadslagingen veel van de wetenschap, veel van de geschiedenis gesproken. Ook ik verzaak de wetenschap niet, ook ik waardeer de lessen der geschiedenis. Maar waar stelde zich immer een der geschiedenis. Maar waar stelde zich immer de wetenschap het geval voor, waarin wij op dit oogenblik verkeerden? waar gaf ooit de geschiedenis het oorspronkelijke beeld, waarvan wij thans de copie zouden zijn?

De wetenschap vooral, zal zij goede resultaten opleveren, behoort in hare praktische toepassing niet voorbij te zien, de bijzondere omstandigheden van een bijzonder gegeven geval. En welke zijn nu de omstandigheden van het bijzonder geval, waarin wij geplaatst zijn?

Van de eene zijde eene begrooing van uitgaven welke, bij de gestrengste spaarzaamheid, niet door de gewone middelen kan worden gededt, een niet onaanzienlijk tekort, gekend over de twee verloopende jaren, ongekend op het loopende jaar; van

diezelfde zijde hoog opgevoerd, overal zwaar drukkende en vermoedelijk in hare opbrengst nog afdalende belastingen; vernederende welvaart; toenemende armoede en verwojning der takken van het volksbestaan.

Van diezelfde zijde nog de meest uiteenloopende gevoelens, de meest strijdige stelsels bij de natie en bij hare vertegenwoordigers, niet alleen over de mogelijkheid van nieuwe belastingen, maar ook deze aangenomen, over het voorwerp dat dezelve dragen zal en kan.

Van de andere zijde het als bij toeval en slechts tijdelijk en voor eens beschikbaar hebben van aanzienlijke kapitalen, het aandeel ons bij eene altijd noodlottige en betreurenswaardige scheiding door de stiefvoederlijke hand der diplomatie toebedeeld.

Ik vraag het nog eens, Edel Mogende Heeren! waar stelde zich immer de wetenschap een zoodanig geval voor? Wanneer leverde de geschiedenis ooit een dergelijk feit? Timers nooit, immer morgen?

En mag men dan, zonder op te houden praktisch wijs te zijn, de wetenschap raadplegen en toepassen, waar zij in dat geval in gebreke blijft raad te geven, waar zij geene juiste toepassing aan de hand geeft? Ik verneem aan de wetenschap niets te kort te doen, wanneer ik die vraag met een ontkennend antwoord bejegen.

Neen, Edel Mogende Heeren! noch de theoretische noch de praktische regelen en raadgevingen der wetenschap kunnen ons thans redding aanbrengen.

Die redding kan ons naar mijne innige overtuiging alleen daar van daar komen, dat wij gebruik maken van het oogenblik dat thans is, en welligt morgen niet meer zijn zal; dat wij niet ongebruikt laten voorbijgaan omstandigheden, welke slechts tijdelijk zijn, en die nimmer zullen wederkomen.

De kracht, welke wij thans in handen hebben, om eene conversie te beproeven, zijn de Belgische millioenen; zijn de hefboom, dien wij moeten aanwenden, tot opbeuring zoo veel mogelijk, van ons inzakkend finantieel gebouw.

Gelukkig waren wij, zoo die konden worden aangewend, om een zeker en blijvend herstel aan te brengen, om op onwrikbare grondslagen te vestigen, wat thans op zoo wankelbare en instorting dreigende fondamenteen steunt!

Doch (niemand onzer zal het zich ontveinzen) zoo krachtig, zoo veel vermogend is het middel niet, dat ons thans tijdelijk is aan de hand gegeven.

Velen van U Edel Mogenden willen de Belgische millioenen hebben aangewend tot eene vrijwillige reductie der 5 pots schuld in 4½ pots. Doch behalve dat deze rebesparing ontoereikend zoude zijn om het evenwigt tusschen ontvang en uitgaaf aan te brengen, houde ik die reductie voor onmogelijk, omdat de kracht van 80 millioen niet is evenredig aan de kracht van 221. Eene vrijwillige reductie is, mijnes erachtens, niet denkbaar, zoo lang het aflossings-kapitaal in kracht niet evenaart of niet kan evenaren. De kracht, dat is het quantum van het te reduceren kapitaal.

Wie toch zal zich eene vrijwillige rentevermindering laten welgevallen, wanneer niet de vrees voor aflossing en de verlegenheid om het afgeloste kapitaal elders zoo goed te plaatsen, hem daartoe noopt?

En hoe zult gij de vrees voor aflossing opwekken, wanneer gij slechts met 80 millioen tegenover 221 of (met inbegrip der Oostersche losrenten) tegenover 285 millioen staat?

Is dit zoo, dan blijft er, ten einde de kracht, welke ons thans tijdelijk is gegeven, niet ongebruikt te laten, niets overig dan wat aan dezelve te kort is aan te vullen, en die aanvulling zal wel nergens dan in eene nieuwe leening te vinden zijn: zonder deze als eene eventuele aanvulling te plaatsen naast den hefboom, dien gij in de handen hebt, is deze kraehteloos, en gaat geheel het resultaat verloren, dat door eene gepaste en doelreffende aanwending van denzelfden te verkrijgen is.

Deze aanzienlijke kapitaals-verhooging is het schrikbeeld, waarvoor men terugdeinst. Ook ik, Edel Mogende Heeren, zoude daarvoor terugdeinst, wanneer geen rood ons drong.

Maar meer nog deins ik terug voor het denkbeeld, dat in den tegenwoordigen drak des tijds nieuwe belastingen aan de natie zullen moeten worden opgelegd.

Ik deins terug voor eene belasting op de successie in de rechte lijn, welke bij hare aankondiging reeds het stigma der impopulariteit ontving;

Ik deins terug voor eene belasting op het inkomen, die in hare uitvoering willekeurig, in hare uitkomsten immoreel en ongelijk drukkend zijn moet;

Ik deins vooral terug voor het onzekere, welk stelsel van redres immers bij deze Kamer ingang zal vinden;

Ik deins terug voor eene slechts tijdelijke dekking van het bestaande te kort, waarin na den val der onderhavige wet met spoed zal moeten worden voorzien.

Ik deins terug voor den staat van onzekerheid en dobbering, waarin wij na den val dezer wet zullen geplaatst zijn.

Wanneer ik dit alles in de weegchaal leg naast den last van een verhoogd kapitaal met eene aanzienlijke rente-besparing, dan weegt dit laatst bij mij het minste zwaar.

Voorzeker is die kapitaals verhooging in het afgetrukkene een gewichtig bezwaar, doch zij is dit alleen in verband met eene mogelijke amortisatie.

En wanneer ik dan de waarschijnlijkheid van kansen en gebeurtenissen raadpleeg, dan wordt veel van dat bezwaar, zoo niet alles, weggenomen.

Ik stel een millioen 5 percents schuld, welke in 3 percents geconverteerd een verhoogd kapitaal zal opleveren f 1,430,000.

Wanneer het geconverteerde kapitaal bij inkoop tegen 75 per oent kan worden gedeeld (en in dat geval trekt de rentheffer 4 per cent van zijn belegd kapitaal), dan zal meer moeten worden uitgegeven dan het oorspronkelijke kapitaal bedroeg, f 57,500, welke tegen den standaard van 4 per cent eene rente vertegenwoordigt van f 2,300; terwijl de besparing in rente zal zijn f 7,700 en alzo f 5,400 meerder dan het rentebedrag van het meerder uit te geven kapitaal, welke meerdere besparing in minder dan elf jaren het meerder uitgegeven kapitaal dekken kan.

Doch ik wil aannemen, dat het nieuwe 3 pcts. effect niet beneden 80 pct. zal kunnen worden ingekocht (en in dit geval geniet de rentheffer slechts 3 pct. van zijn belegd kapitaal.) Alsdan zal tot delging van het geconverteerde millioen meerder moeten worden uitgegeven, dan bij aflossing tegen pari van het oorspronkelijke 5 pcts. kapitaal, f 128,000, representeerende eene rente tegen 4 pct. van f 5120, en dus minder dan de bespaarde rente f 2580. Indien ik deze uitkomsten welke (ik erken dit) niet aan mogelijkheden, maar aan waarschijnlijkheden en probabilitieiten ontleend zijn, indien ik die uitkomsten raadpleeg, dan verliest de zoo zeer gevreesde kapitaals-verhooging veel van hare schrikwekkende gedaante.

De veronderstelde mogelijkheid, dat immer de standaard onzer rente (ik bedoel ons crediet) tot 3 pct. zal afdalen, is eene ongerijmdheid tegenover het cijfer onzer schuld, tegenover de discussie en het zwarte tafereel, welke in dezelve niet geheel ten onrechte is opgehangen.

Wat de toekomst zijn zal, weten wij niet, maar dit weten wij, dat op het huidige oogenblik voorziening en redding noodig is.

Maar, Edel Mogende Heeren! wat bij mij het meest afdoet, is, dat door den voorgestelden maatregel ons financie-wezen in zoo verre wordt geregeld, dat althans een evenwigt tusschen de uitgaven en de middelen zal aanwezig of althans mogelijk zijn, en dat, ter bereiking van dat doel geene nieuwe belastingen van de natie zullen gevorderd worden.

Uit dat oogpunt en met dat doel vormen de verschillende deelen van het wets-ontwerp een onsplitbaar geheel, en indien onder betere, order meer gunstige omstandigheden eene splitsing en

afzonderlijke regeling wenschelijk en raadzaam zoude zijn, zoo is zij thans en niet het reddende denkbeeld, dat bij den maatregel heeft voorgelaten, niet mogelijk.

Ik weet, Edelg. Heeren, er was een tijd van gelooven, van hopen en vertrouwen, dat tijdvak heeft ons millioenen schats gekost, en heeft op het Nederlandsche Volk ondragelijke lasten gelegd.

Maar dat tijdvak moet niet verzwaagen worden door een ander tijdvak van ongelooft, van wanhoop en van mistrouwen. Het gene uiterste niet in de plaats van het andere treden: beide zijn verderfelijk in eenen constitutionelen Staat. Het een dient het absolutismus, het andere de democratie; beide verfoei ik, omdat onder beide het Volk verloren gaat.

Ik heb geene reden, om het onderhavige wetsontwerp en aan de bedoelingen der Regering, die het voordroeg, dat rationele vertrouwen te weigeren, wat het eigenaardig kenmerk van een constitutioneel gouvernement uitmaakt.

Ik zie wel plannen, maar geene andere toekomst in den nijpenden toestand, waarin wij geplaatst zijn, dan den ons voorgestelden maatregel.

Ik houde elke nieuwe belasting of verhoging der bestaande, als onstaatkundig, gevaarlijk en ontoereikend.

Ik kon geen doelmatiger gebruik der Belgische kapitalen, dan dezelve zonder uitstel te besteden tot aflossing en conversie tevens van nationale schuld.

Ik gevoel dat wij verkooren in eenen toestand, waarin alle uitstel, alle beraad verderfelijk kan zijn, en waarin met eenen heroemden Franschen redenaar mag gezegd worden: *les minutes brûlent.*

Ik heb niet den moed, om op mij te nemen al de gevolgen, die de verwerping der wet kunnen na zich zich slepen, maar ik heb wel den moed (want moed is er tegenwoordig toe noodig) om het ja uit te spreken op een wet, welke ik in de gegeven omstandigheden voor het eenige redmiddel houde.

Advertentien.

* * * Heden verloste van eeno welgeschapeno
D. O. C. T. E. R., M. C. SCHILLEMANS,
geliefde Echgenoote van
G. SMELT.

Amsterdam,
29 Mei 1843.

R. K. Boekhandel te 's BOSCH.

Bij D. A. A. DE ROOY Boekhandelaar te 's Bosch is verkrijgbaar en aan H. H. Intokenaren verzonden: de Les Eerste Deelen van SERMOONEN op alle Zondagen van het Jaar door M. H. Schellens, Pastoor te Borgt-Lombeek, voor dezen professor der Dichtkunde en welsprekerdheid, Tweede verbeterde uitgave in 7 Deelen. Het Eerste Deel bevat de Meditatie op het lijden en den dood van Jesus, het Tweede en Derde Deel Sermoenen op de bijzonderste Feestdagen, het Vierde, Vijfde en Zevende Deel bevat Sermoenen op alle de Zondagen van het jaar, het Zevende Deel hetwelk binnen kort het licht zal zien, bevat Sermoenen op de Zon- en Beiligidagen.

Op Franco aanvragen worden deze Franco gezonden tegen den prijs van f 8.40.

* * * In een zeer fatsoenlijk KOFFIJHUIS in Noord-Brabant wordt gevraagd, een BURGERSMEESJE, tuschen de 20 en 30 jaren oud, van de R. C. Godsdienst, voor de BRUWENING en HUISHOUDING.

Goede andere dan die welke van zeer goed gedrag en eerlijkheid, bewijzen kunnen leveren, zullen in aanmerking komen. Behalve KOST, INWONING en BEWASSCHEN, is het Salaris **Honderd Gulden.**

Franco Brieven aan de Boekhandelaars BROESE en Comp. te Breda onder Lett. S. S.

De Notaris A. BOSSERS, te Loon- of-Zand zal ten verzoeken van zijne principalen, ten huize en

herberge van WOUTER SCHAAPE te Sprang, op Maandag den 12 Junij 1843. Provisioneel en 14 dagen daarna zijnde den 26 dertelste maand Pinxten, (des namiddags) in het openbaar opveilen en verkoopen:

Eene HUIZINGE, en COMPLETE LEERLOOIJERIJ, TON en ERVE staande en gelegen te Sprang.

* * * SIMON PETRUS BLIJVOET, Notaris in het Arrondissement 's Hertogenbosch, gvestigd te Berchem, zal ten verzoeken van de Erfgenamen van wijle JACOBUS STOEKEN, te Berchem ten woonhuize van den Heere T. COOLEN Provisioneel op Vrijdag den 12 Junij 1843 des namiddags ten 2 ure te Tuffelen bij Frederik van den Boogaard beide de dagen des avonds ten 7 ure publiek verkoopen:

1. Een Perceel BOUWLAND gelegen te Berchem doo Sectie A. N. 714 groot 91 Roeden, 20 ELL. den Perceel DITO gelegen aldaar Sectie A. N. 824, groot 38 Roeden, 10 ELL. en 1/2. den Perceel DITO gelegen aldaar Sectie A. N. 879 groot 30 Roeden, 40 ELL. En publiek en voor alle Man Verpachtingen.

Op Maandag den 12 Junij 1843 des namiddags ten 2 ure te Megen bij Jacobus Sengers, ten verzoeken van den Edel G. A. Heere M. F. de Wjjs en anderen:

36 Perceelen UITTERWAARDS HOOLANDEN, gelegen op Maasakker onder Appeltorn.

Op Dingsdag den 13 van die Maand des voormiddags ten 9 ure te Deemen bij Jan Jansen, voor Mevrouw de Weduwe Geleffts en den Heere Egidius van den Boogaard.

8 Perceelen UITTERWAARDS HOOLAND, op Litskampen te Deemen, en

21 Bunder DITO op de 4de Lijn te Batenburg.

Op Woensdag den 14 Junij 1843 des voormiddags ten 10 ure te Megen bij Jacobus Sengers namens den WelEdelen Heere Agent der Dominicen te Tiel, voor de Maatschappij ter begunstiging van de Volksvlijt, voor 6 jaren.

36 Perceelen MOESTUINEN, BOUW- HOOL- en WEILANDEN gelegen onder Deursen en Megen.

Op Vrijdag den 16 Junij 1843 des namiddags ten 3 ure te Neerloon op de Staaij voor Mevrouw Douairiere Desteurs en anderen.

30 Loten UITTERWAARDS HOOLANDEN onder Neerloon.

Op Woensdag den 21 Junij 1843 des voormiddags ten 9 ure bij Johannes van Sonbeek te Oijen voor den Edel G. A. Heere Jos. Smits van Oijen, de UITTERWAARDEN onder Oijen genaamd:

Den bovenste MIDDELWAARD in 24 Afdeelingen. De MOLENPAS in 14 Afdeelingen.

Den RIJSWAARD LOTEN op den Ossenkamp, Wenselend Waardje en Molenvaardje, en de helft van ruim 1 Bunder Klaver op de Steeroven, ten voor Mevrouw van Hoof, in den UITTERWAARD onder Alphen genaamd den Ossenwaard, en voor:

Den Edel G. A. Heere M. F. de Wjjs, Drie Perceelen HOOLANDEN onder Oijen op Allemanswaard, genaamd Hofland en Beemd.

Op Vrijdag den 23 Junij 1843 des voormiddags ten 9 ure bij Jacobus Sengers te Megen, voor de Erfgenamen van wijle den Heere F. van Gulik van den Boogaard en anderen:

20 Perceelen UITTERWAARDS HOOLANDEN op den Ham te Megen.

Op Maandag den 26 Junij 1843 des voormiddags ten 9 ure te Oijen bij Joh. van Sonbeek, namens den Edel G. A. Heere Jos. Smits van Oijen de UITTERWAARDEN onder Oijen genaamd:

Den OSSENKAMP in 73 Afdeelingen, het ZAAI-LAND in 7 Afdeelingen, den UITGEROOLDENVAARD in 7 Afdeelingen, den HOOGGENKAMP in 7 Afdeelingen, en het Perceel van SASSENKAMP.

Op Dingsdag den 27 Junij 1843 te Berchem, bij den Heer T. Cooleu des namiddags ten 2 ure:

40 Perceelen HOOLANDEN onder Berchem, Haren, Deursen en Herpen van de Erfgenamen van wijle den Heere Doctor M. van Marsum en anderen.

Op Woensdag den 28 Junij 1843 des namiddags ten 2 ure te Tuffelen bij Frederik van den Boogaard voor den Edel G. A. Heere M. F. de Wjjs en anderen:

40 Perceelen HOOLANDEN onder Tuffelen, Oijen, Maasakker, en Oos. gelegen. ZEG HET VOORT.

* * * G. VAN DER HEYDEN, Notaris te Ravenstein, zal ten verzoeken van den Heere van 's Hertogenbosch, publiek verkoopen, het schoon staande HOOGGRAS op de navolgende Beste Uiterwaarden, als:

Den 8 Junij, 'smorgens om 9 uren, te Ravenstein in het Veerhuis.

45 LOTEN op de Middewaard en Ritsen bij Ravenstein van de Heeren Lodewijk en Ed. De Groot, van de Heeren van der Linden.

Den 9 dito, 'smorgens om 10 uren, te Dieren.

120 BUNDERS op de Dieldansche Uiterwaarden van de HoogWelgebore Vrouwe Douairiere Singendonck van Dieren.

Den 10 dito, ter zelfder uur en plaats. Den toeslag van gemelde 120 BUNDERS.

Den 12 dito, 'smorgens om 3 uren, in de Goude Licouwer Megeen. Ca. 60 BUNDERS op Maasakker, dch Hoogebekamp, de Rijzakkers, groote en kleine Bul en Wijnaccijns.

Den 12 dito, 's namiddags om 2 uren, ten huize van B. van de Camp te Haren.

20 BUNDERS, de Middewaard tuschen Megen en Haren.

Den 13 dito, 'smorgens om 9 uren, ten huize van J. W. Boeije te Macharen.

Ca. 10 BUNDERS, het Macharenswaardje onder Macharen, van den HoogWelgeboren Heer Ridder de Maurelssans en den Heer G. A. van der Heyde.

Den 13 dito, 's namiddags om 2 uren, ten huize van G. Arens te Deemen.

55 BUNDERS op de Uiterwaarden van Domen, Dieren en Neerlangel.

Den 16 dito, 'smorgens om 9 uren, te Neerloon op de Staaij.

140 LOTEN op de Neerloonsche Uiterwaarden, van de Heeren Lodeesen Doctor van den Bergh en anderen.

Den 17 dito, 'smorgens om 9 uren, ten huize van J. W. Boeije te Macharen.

30 BUNDERS onder Maanbommel, als: de Passen van den Heer van Lanschoot en de Gelandtsche Waard van den Eerw. Heer van Dugteren en den Heer J. F. Sijverq.

Den 17 dito, 's namiddags om 2 uren, ten huize van A. Duffhuis te Megen.

36 BUNDERS in den Ham onder Megen.

Den 20 dito, 'smorgens om 9 uren, ten huize van Jac. Sengers te Megen.

Ca. 65 BUNDERS in voormelden Ham en op de Wynaccijns onder Maasakker.

Den 20 dito, 's namiddags om 2 uren, in het Veerhuis te Megen.

36 BUNDERS op de Moringerwaarden onder Appeltorn, van den WelEdelgeboren Heer van Willigen.

Den 22 dito, 'smorgens om 9 uren, in het Veerhuis te Ravenstein.

26 BUNDERS onder Nifrik op verschillende Waarden.

en 15 BUNDERS best Binnenveld.

G r a a n m a r k t

VAN 'SHERTOGENBOSCH

van Donderdag, Vrijdag en Zaterdag, den 1, 2 en 3 Junij 1843.

Aan vorige prijzen is het aangevoerde van Roggeboekweit en haver, vlag opgevoerd, noferen navolgende prijzen, per Nederlandsch mud, als:

ROGGE, 1. kwaliteit	f 0.80 a f 70
2. id.	- 0.50 a - 67
BOEKWEIT te id	- 0.25 a - 65
2e id.	- 5.90 a - 61
HAYER 1e id.	- 3.00 a - 37
2e id.	- 2.70 a - 27

Zijnde de middelen van de rogge, waarnaar de setting het brood op Woensdag den 1 Junij is gelyed f 6.75.

De 3 Nederlandsche ponden Roggebrood 29 Cents. Het pond Boter f 0.52 a f 0.60.

EINDHOVEN den 6 Junij 1843.

De Prijzen der Gransen zijn heden alhier geweest:

Rogge	f 7.24
Boekweit	- 0.06
Haver	- 3.10
Het Ned. pond Boter	- 0.38
De 3 Nederlandsche pond Roggebrood	- 6.48

Ter Boek- en Courant-Drukkerij van D. A. A. de Groot.